

med Hensyn til Renten af de paa Kontrabog indsatte Beløb, vil det imidlertid være nødvendigt, at der fra Lovgivningsmagtens Side stilles de samme Krav til Banker og Sparekasser, naar Talen er om de paagældende Pengeinstitutters Anbringelse af de modtagne Indskud paa Kontrabog. De i det for Rigsdagen foreliggende Forslag til Lov om Sparekasser foreslaaede Bestemmelser vedrørende Anbringelsen af de i Sparekasserne indsatte Beløb er selvfølgelig kun begrundede i Ønskeligheden af at give Indskyderne den størst mulige Sikkerhed for, at *Sparemidlerne* af Sparekassernes Ledelse anvendes som saadanne. Og dette synes i hvert Fald i lige Grad paakrævet, hvad enten Sparemidlerne indsættes paa Kontrabog i en Bank eller i en Sparekasse. Naar Lovgivningsmagten af Hensyn til Sparerne mener at maatte forlange af Sparekasserne, at de indsatte Beløb skal anbringes dels i sikre og let sælgelige Værdipapirer, dels i Udlaan mod Pantesikkerhed, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Betyggelse, medens det forbydes at benytte de i Sparekasserne anbragte Midler til Vekselsomsætning, Handel med Penge, Indkøb af Aktier m. m., bør man stille de samme Krav til Bankerne, for saa vidt angaar de der indsatte egentlige Sparemidler. Og findes det nødvendigt — som foreslaaet i Sparekasselovforslaget — at forbyde Anbringelse af mere end 10 pCt. af en Sparekasses Midler som Indskud eller paa Kontokurant i et enkelt andet Pengeinstitut (Nationalbanken undtaget), bør et tilsvarende Forbud gælde for Bankernes Vedkommende, for saa vidt angaar de i Banken indsatte *Sparemidler*.

De af nærværende Mindretal foreslaaede Ændringer tager derfor, som anført, Sigte paa i Bankloven at indføre lignende Bestemmelser angaaende Anbringelse af de paa Kontrabog indsatte Beløb som dem, der findes i Forslaget til Lov om Sparekasser. Man vil mulig indvende herimod, at det ikke er alle paa Kontrabog i en Bank indsatte Beløb, der kan betragtes som Sparemidler, og at man, naar Kontra-

bøger bliver stempelfri, i Fremtiden vil anvende Kontrabog i langt større Udstrækning, end Tilfældet er nu. Mindretallet tør ikke benægte Muligheden heraf, men er dog mest tilbøjeligt til at antage, at Bestemmelsen i § 1 om, at de paa Kontrabog gjorte Indskud kun kan hæves mod samtidig Afskrivning i Bogen — selv med den som Nr. 1 af Udvalget foreslaaede Modifikation angaaende betingelsesvis Uddrag ved Check —, i høj Grad vil bidrage til, at kun egentlige Sparemidler indsættes i Bankerne paa Kontrabog. Gennem Vedtagelse af de her nævnte Ændringer vil den af Bank- og Sparekassekommissionen saa stærkt ønskede Adskillelse imellem *Bankvirksomhed* og *Sparekassevirksomhed* opnaas, idet Bankerne, for saa vidt de modtager Indskud paa Kontrabøger, herefter skal have en særlig Spareafdeling for de paa Kontrabog indsatte Beløb.

For at indføre de her af Mindretallet foreslaaede Bestemmelser taler yderligere de ekstraordinære Forhold paa Pengemarkedet, der er en Følge af den europæiske Krig, og som bl. a. har medført meget lave Kurser paa Kreditforeningsobligationer og dermed betydelige Vanskeligheder for Tilvejebringelse af Laan i faste Ejendomme. Man bør ikke, naar der under disse Forhold skal fastsættes Regler for Pengeinstitutternes Anbringelse af modtagne Indskud, se bort fra, at der, ogsaa efter Krigens Ophør, vil være ringe Udsigt til, at vore Kreditforeningsobligationer kan afsættes til Udlandet; ja, det er vel endogsaa sandsynligt, at mange af de nu i Udlandet beroende danske Obligationer, trods de lave Kurser, Tid efter anden vil vende tilbage her til Landet og saaledes yderligere vanskeliggøre Afsætningen af Kreditforeningsobligationer herhjemme. Disse Forhold vil sikkert bevirke, at der bliver større Trang til Optagelse af faste Prioritetslaan i vore Pengeinstitutter, og der er under Hensyn hertil saa meget mere Anledning til, saa vidt det lader sig gøre ved Lovgivningsbestemmelser, at bidrage til, at virkelige Sparemidler stilles til Raadighed til saadanne Ud-